

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

52. P-1975/20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ljiljani Tomić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE, OIB: 02958272670, Područna služba u Krapini, Krapina, Ivana Rendića 7, protiv tuženika HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju, OIB: 63048129745, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, kojeg zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Škarica i partneri d.o.o. iz Zagreba, Đorđićeva 3/b, radi naknade štete u iznosu od 74.191,74 kn, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 24. veljače 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 30. ožujka 2021.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da tužitelj HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE, OIB: 02958272670, Područna služba u Krapini, Krapina, Ivana Rendića 7, kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-276/14 protiv tuženika HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju, OIB: 63048129745, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, kao stečajnog dužnika, ima novčanu tražbinu II. isplatnog reda u iznosu od 51.339,97 kn.
- II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od dana 30. ožujka 2021. do isplate, u roku od 8 dana.
- III. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 300,00 kn, kao neosnovan.
- IV. Odbija sa tuženik sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.250,00 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 25. kolovoza 2011. podnio protiv tuženika tužbu radi naknade troškova liječenja zbog ozljeda koje je zadobio njegov osiguranik Mario Milički iz Marije Bistrice i to dana 29. travnja 2008. godine. Naime, prilikom obavljanja poslova ručnog iskopa

zemlje Mario Milički je zadobio ozljede na radnom mjestu na način da je došlo do odrona zemlje koja ga je zatrpala, a iz razloga što od strane tuženika nisu poduzete ni primijenjene mjere zaštite na radu. Tužitelj je platio za liječenje ozlijeđenog osiguranika iznos od 74.191,74 kn koje i potražuje tužbom, a presudom od 29. ožujka 2019. ovaj sud je utvrdio da tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku pod brojem St-276/14 ima protiv tuženika kao stečajnog dužnika novčanu tražbinu II.isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn, a koje povećanje, odnosno usklađenje tužbenog zahtjeva je sud prihvatio nakon podneska tužitelja od dana 3. ožujka 2015. kojim je uredio tužbeni zahtjev te prijavio tražbinu u navedenom iznosu.

Protiv navedene presude tuženik je izjavio žalbu koju je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom i rješenjem pod poslovnim brojem Pž-3090/19 od 20. listopada 2020. djelomično potvrdio, a djelomično ukinuo i vratio na ponovno suđenje.

Naime, presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske potvrđena je presuda Trgovačkog suda P-673/15 od 29. ožujka 2019. u dijelu točke I. izreke kojom je utvrđeno da tužitelj ima prema tuženiku tražbinu II.isplatnog reda u iznosu od 74.191,74 kn, dok je presuda TSZG P-673/15 od 29. ožujka 2019. u preostalom dijelu točke I. izreke kojom je utvrđeno da tužitelj ima prema tuženiku tražbinu II.isplatnog reda u iznosu od 51.339,97 kn ukinuta, kao i u točki II. izreke te je vraćena ovom sudu na ponovno suđenje.

Tuženik se u bitnome protivio preinaci tužbenog zahtjeva obzirom da je tužbeni zahtjev povećan sa 74.191,74 kn na 125.531,71 kn smatrajući da je dosuđeni iznos različit od nalaza i mišljenja financijskog vještaka čime je prekoračen tužbeni zahtjev. Tužitelj je u odgovoru na žalbu i u ponovljenom postupku obrazložio da je tužbeni zahtjev na ime plaćenih troškova i dalje 74.191,74 kn, ali da se ostatak do 125.531,71 kn, tj. iznos od 51.339,97 kn odnosi na zakonsku zateznu kamatu na glavicu, a koju je bilo potrebno dodati na dan otvaranja stečajnog postupka. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj presudi utvrđuje da je ovaj sud propustio ispitati je li tužitelj pravovremeno podnio prijedlog za nastavak ovog postupka radi naplate tražbine od 74.191,74 kn te je li o tražbini koja predstavlja razliku iznosa potraživanog tužbom i iznosa tražbine osporene u stečajnom postupku – već pokrenuta parnica ili je za tu tražbinu tužitelj podnio prvi puta zahtjev podneskom od 3. ožujka 2015. Naime, tužitelj je stečajni vjerovnik koji može svoju tražbinu prema stečajnom dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku (čl. 96. Stečajnog zakona) pa je u konkretnom slučaju bilo potrebno ispitati je li o spornoj tražbini već pokrenuta parnica te je li tužiteljev prijedlog od 8. siječnja 2015., odnosno od 3. ožujka 2015. pravovremen u smislu odredaba Stečajnog zakona, odnosno potrebno je utvrditi: na što se odnosi razlika od 51.339,97 kn (jesu li to uglavničene zakonske zatezne kamate i trošak ili nešto drugo); je li u odnosu na iznos 51.339,97 kn postupak nastavljen podnošenjem prijedloga 8. siječnja 2015. ili je li u odnosu na 51.339,97 kn tužitelj prvi puta u ovom parničnom postupku podnio zahtjev tek 3. ožujka 2015.

Sukladno prethodno navedenom sud je u ponovljenom postupku utvrdio kako slijedi. Naime odredbom čl. 178. st. 6. Stečajnog zakona propisano je da ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice, dok je odredbom čl. 179. Stečajnog zakona propisano da ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice, s time da prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju u

parnicu, a ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Kako je već utvrđeno i kao što proizlazi iz spisa tužitelj je tužbom od 25. kolovoza 2011. zahtijevao isplatu iznosa od 74.191,74 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačno naznačene iznose od njihova dospijeca do isplate. Nadalje, rješenjem broj P-6857/11 od 14. listopada 2014. utvrđen je prekid ovog parničnog postupka radi otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, zatim je tužitelj podneskom od 8. siječnja 2015. predložio nastavak parničnog postupka navodeći da je tužitelju rješenjem TSZG-a St-276/14 od 16. prosinca 2014. osporena tražbina. Iz predmetnog rješenja proizlazi da je tužitelju osporena tražbina u ukupnom iznosu od 125.531,71 kn jer se radi o tražbini o kojoj se vodi spor, te je tužitelj kao stečajni vjerovnik II.višeg isplatnog reda upućen pokrenuti parnicu, odnosno nastaviti parnični postupak ukoliko se već vodi u roku od 8 dana od dana primitka rješenja kojim mu je osporena tražbina. U odnosu na glavnice od 74.191,74 kn o kojoj je u trenutku otvaranja stečajnog postupa na tuženikom već tekla parnica, tužitelj je pravovremeno podnio prijedlog za nastavak postupka sukladno odredbi čl. 179. Stečajnog zakona jer je rješenje o osporenoj tražbini zaprimio 31. prosinca 2014. (list 160 spisa), dok je prijedlog za nastavak postupka podnio 8. siječnja 2015., dakle u zakonskom roku od 8 dana. Dakle, u dijelu koji se odnosi na razliku iznosa koji je tužitelj zahtijevao tužbom i iznosa osporene tražbine, razlika 51.339,97 kn valjalo je utvrditi je li za tu razliku upravo ova parnica bila u tijeku u trenutku otvaranja stečajnog postupka i slijedom toga je pravovremeno nastavljen u trenutku podnošenja prijedloga od 8. siječnja 2015. ili je tužitelj podneskom od 3. ožujka 2015. kojim je uredio tužbeni zahtjev potražujući iznos od 125.531,71 kn zapravo zahtijevao utvrđenje postojanja tražbine koja nije bila obuhvaćena tužbenim zahtjevom od 25. kolovoza 2011.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu St-276/14 od 15. rujna 2014. nad tuženikom je otvoren stečajni postupak te je tužitelj dana 23. rujna 2014. sukladno odredbi čl. 173. Stečajnog zakona prijavio potraživanje u stečajnom postupku u iznosu od 74.191,74 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog računa do isplate te je tužitelj uz prijavu u stečajni postupak dostavio i obračun kamata koje su na iznos od 74.191,74 kn iznosile upravo 51.339,97 kn, dakle tužitelj je prijavio tražbinu koja se sastojala od glavnog duga u iznosu od 74.191,74 kn i pripadajuće zakonske zatezne kamate na dan otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 51.339,97 kn, tj. ukupno 125.531,71 kn. Uvidom u rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-276/14 od 16. prosinca 2014. razvidno je da je tražbina tužitelja kao vjerovnika II.višeg isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn osporena od stečajnog upravitelja (list 158 spisa), a budući se vodi spor o prijavljenoj tražbini, tužitelj je nakon nastavka parničnog postupka podneskom od 23. veljače 2015. preinačio tužbeni zahtjev tužitelja na iznos od 125.531,71 kn.

Slijedom navedenog valjalo je riješiti kao u točki I. izreke ove presude te utvrditi da tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-276/14 protiv tuženika – stečajnog dužnika ima novčanu tražbinu II.isplatnog reda u iznosu od 51.339,97 kn.

Tužitelju je priznat kao potreban parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kn, i to za tri vještačenja i to:

- trošak vještačenja po vještaku medicine rada u iznosu od 3.000,00 kn,
- trošak vještačenja po vještaku zaštite na radu u iznosu od 3.000,00 kn,
- trošak financijskog vještačenja u iznosu od 3.000,00 kn,

sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja, tj. 30. ožujka 2021. do isplate, slijedom čega je riješeno kao u točki II. izreke presude, a temeljem čl. 154.s t. 1. i čl. 155. ZPP-a.

Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 300,00 kn, a koje je zatražio u troškovniku predanom na ročištu 24. veljače 2021. jer se ne može utvrditi na što se isti odnose, a tužitelj ih nije specificirao, te je riješeno kao u točki III. izreke presude.

Tuženik nije uspio u ovom postupku pa je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 1.250,00 kn te je riješeno kao u točki IV. izreke presude.

U Zagrebu, 30. ožujka 2021.

Sudac:
Ljiljana Tomić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 8 dana računajući od primitka pisanog otpavka, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Žalba se podnosi u 3 primjerka.

DNA:

1. HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE, Područna služba u Krapini, Krapina, Ivana Rendića 7
2. HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31

Dokument je elektronički potpisan:

LJILJANA TOMIĆ

Vrijeme potpisivanja:

30-03-2021

13:03:30

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D4852337333838313838373732

L=ZAGREB

S=TOMIĆ

G=LJILJANA

CN=LJILJANA TOMIĆ

Broj zapisa: **eb2f9-3b117**

Kontrolni broj: **03dbc-a6a19-f02ef**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LJILJANA TOMIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.